Universitätsbibliothek Paderborn

Capitvlaria Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CXLVI. Droconis Episcopi Bellovacensis epistola ad VV. coëpiscopum suum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Visual Library

quod dedit Ermengaudus Pontifex in manu Ermengaudo Comite proli Ermengaudi, & ad Boni filij Marchi ſolidos trecentos.

CXLVI.

Droconis Epiſcopi Bellovacenſis epiſtola ad VV. coëpiſcopum ſuum.

Ex ſchedis c. v. Iacobi Sirmondi.

FRatri & coëpiſcopo VV. D. Belvacorum Epiſcopus ſalutem. Si res ita ſe habet ut vobis veſter fidelis ill. narravit, illos ſacrilegos non tam excommunicaſtis quàm excommunicatos eſſe denuntiaſtis. Nam ſi humana lingua taceat, divina tamen auctoritas poſt patratum flagitium mox illos anathematizat. Quod ex verbis Domini colligimus ſic loquentis ad diſcipulos ſuos: *Qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei.* Iſti enim membra Chriſti & pupillam dominici oculi non ſolùm tetigerunt, ſed, ut audio, acriter verberaverunt. unde & protinus divino judicio communione privati fuerunt. Vbi de re peritura agitur, dandæ ſunt forſitan in quibuſdam negotiis harum vocationum dilationes. Quando autem hoc tale & tam maximum committitur ſacrilegium, in quo verum Dei templum non manufactum violatur, eodem momento operator hujus iniquitatis non tantùm reus efficitur excommunicationis, ſed etiam alicujus magni ſupplicij quod poſſit & ipſam ſuperare gehennam. Rectè igitur eos abſque dilatione excommunicaſtis qui non timuerunt extendere manus in ſanctos Dei. Quòd ſi quæratur quomodo puniri vel corripi debeant, expedit eis ut mola aſinaria gravati demergantur in profundum maris, qui famulis Chriſti ſcandalum inferentes verberibus eos & contumeliis afflixerunt. Leges quoque mundanæ in Capitularibus præcipiunt hujuſmodi aut capitali ſententia puniri, aut exilio deportari, aut manus incontinenter extenſas præcidi, aut depoſitis militaribus armis in monaſterio ſub perpetua retrudi pœnitentia. At vobis pro tempore & ſeculari conſuetudine mitiùs erit agendum; videlicet ut priùs vobis emendetur excommunicatio; deinde capitalia, ſi ablata ſint, cum lege triplici reddantur. ictus quoque ſinguli & prenſiones ſecundùm legem tripliciter emendentur. Poſtmodum exigite ab eis triginta libras quæ ſolent dari pro infractione atrij Eccleſiæ. Multò enim pretioſior eſt Dei miniſter quàm atrium templi vel parietes. Præterea congrua injungatur eis pœnitentia aut ſeptem aut quinque annorum, ut & iſti corrigantur & ceteri metum habeant. Hoc eſt excerptum de ſexto libro Capitularium capitulo XCVIII. *Si quis ſacerdotem vel Levitam aut monachum debilitaverit, juxta ſtatuta priorum capitulorum quæ legi Salicæ ſunt addita componat, & inſuper bannum noſtrum, id eſt, ſexaginta ſolidos, nobis perſolvat, & arma relinquat, atque in monaſterio diebus vitæ ſuæ ſub ardua pœnitentia Deo ſerviat, nuſquam poſtmodum ſeculo vel ſecularibus militaturus, neque uxorem copulaturus.*

Tempore Ludovici Regis patris Lotharij fertur quiddam actum. Cùm quidam ira permotus quendam ſacerdotem graviſſimis affectum injuriis & ad extremum plagis non timeret lacerare plurimis, uterque coram regia cenſura reductus eſt. Qui diligenter cauſam examinans, Chriſti miniſtris ut doceret omnem exhibendam reverentiam, omnes circumſtantes ſibi ſic allocutus eſt. Omnis, inquit, noſtræ religionis cultus per ſacerdotum officia percelebratur; ideóque eis omnimodis cultus reverentiæ divinæ exhibetur, non eorum aliquando hoc exigente vitæ merito, ſed ut in eis videatur à nobis obtemperari Chriſto. Vnde hunc qui ſic intemperanter efferatus in Dei ſacerdotem eſt deductum cenſeo ad arboris ſtipitem ſtringi, omni veſtimentorum adempto tutamine. Cùm itaque juxta Regis ſententiam comprehenſus, nudatus ad arborem loris fuiſſet conſtrictus, tanta ibidem refertur repentè adveniſſe permoleſta multitudo muſcarum ut antequam .... Rex feciſſet regrediens miliarium, omne corpus ejus comeſtum referretur.

CXLVII.

Libellus dotis Miczæ filiæ Ioannis.

IN Dei nomine. Scriptum morgincap qualiter ego Iohannes filius quondam Dominici dono, trado, atque confirmo tibi Miczæ filiæ quondam Iohannis dilectæ conjugi meæ quartam portionem de omnibus rebus proprietatis meæ quas modò habeo vel inantea Deo juvante conquirere potero ſive infra territorium Pinnenſe in loco qui nominatur Salajano aut infra iſtam marchiam Firmanam aut infra totum regnum Longobardorum, ubicunque habiturus vel poſſeſſurus fuero, quartam portionem de caſis, terris, vineis, campis, pratis, paſcuis, ſilvis, ſalectis, cannetis, olivetis, ficariis, pomis, arboribus fructiferis & infructiferis, cum rivis, ripis & aquis, aquarúmque decurſibus, & uſu aquarum, de rebus cenſuitis & manualibus, de montibus & planis, de caſtellis & civitatibus, de Eccleſiis & ornamentis & pertinentiis ſuis, de locis molendinis, de ſervis & ancillis, de auro & argento, de caballis & jumentis, de bubus & vaccis & minutis animalibus, de ferro & rame, de pannis laneis & lineis & ſericis, & de omnibus mobilibus & immobilibus rebus, ut alia die poſt noctem nuptialem, qui eſt dies votorum noſtrorum, ante parentes & amicos noſtros oſtendam hoc ſcriptum teſtibus roboratum & dicam: Ecce quod conjugi meæ in morgincap dedi. & ſic ab hodierno die firmum & ſtabile tibi Miczæ vel tuis heredibus permaneat. Quod verò ſcripſi ego Aczo Notarius & judex ab incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti anno MXLIIII. menſe Octobri, Indictione VIII. Actum in Pinne feliciter. Bernardus, Iohannes, Ardoinus, teſtes.

An. 1044. Ex chartulario monaſterij Caſaurienſis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN